

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. Бургас, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: **ТОДОР Д. МИТЕВ**

при участието на секретаря **ДИЛЯНА ИВ. БОДУРОВА**
като разгледа докладваното от **ТОДОР Д. МИТЕВ** Административно
наказателно дело № 20232120204270 по описа за 2023 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Образувано е по повод на подадена жалба от С. Б. Т., ЕГН *****, срещу
Наказателно постановление № 001755/06.01.2023 г., издадено от директора на Национално
тол управление /НТУ/ към Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с което за нарушение
на чл. 139, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, на жалбоподателя е наложено
административно наказание глоба в размер на 300 лв.

С жалбата се иска отмяна на обжалваното наказателно постановление, като
незаконосъобразно, издадено при съществени нарушения на производствените правила и в
противоречие с материалноправните разпоредби.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощник – адв. Р.
С. – ПАК, който поддържа жалбата по изложените в нея доводи.

За административнонаказващия орган, се явява юрисконсулт Д.а, надлежно
упълномощена, която оспорва жалбата и моли за потвърждаване на наказателното
постановление.

Жалбата е подадена в срок от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на
обжалване акт, поради което следва да се приеме, че се явява **процесуално допустима**. Въз
основа на жалбата първоначално е било образувано НАХД № 954/2023 г. на БРС ,
решението по което е било отменено с Решение № 900 от 12.10.2023 г. по к. адм. н. д. №
1469/2023 г. на Административен съд – Бургас. Административният съд е счел, че не е
допуснато съществено нарушение при издаването на НП, като предвид липсата на мотиви по
същество е върнал делото за ново разглеждане. Следва да се отбележи, че изводът на
касационната инстанция, че липсва процесуално нарушение не обвързва районния съд, тъй
като се касае за оценка, която се прави след анализ на доказателствата, като касационната

инстанция не може да указва какви да бъдат изводите при новото разглеждане на делото. Разгледана по същество, съдът намира жалбата за **основателна** по следните съображения:

На 14.07.2022 г., в гр. Велико Търново, св. С. Г. - инспектор в сектор „Контрол и правоприлагане - Велико Търново“, съставил на жалбоподателя С. Т. акт за установяване на административно нарушение за това, че на 05.07.2022 г., в 12:01 ч., по път П-99: Бургас-Атия, е управлявал лек автомобил БМВ с рег. № *, без заплатена пътна такса. АУАН е съставен за нарушение на чл. 136, ал. 6 от ЗДвП. На 06.01.2023 г. административнонаказващият орган счел фактическите констатации за безспорно установени и издал обжалваното НП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в гласните и в писмените доказателства и доказателствени средства, които са непротиворечиви и допълващи се. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти. Фактическата обстановка, като цяло не се оспорва и от жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Наказателно постановление е издадено от компетентен орган.

Съдът обаче намира, че в случая актосъставителят не е разполагал с компетентност да съставя актове за установяване на административни нарушения, извършени на територията на друго населено място.

Съгласно разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗАНН, актове могат да съставят длъжностните лица: посочени изрично в съответните нормативни актове, както и определени от ръководителите на ведомствата, организациите, областните управители и кметовете на общините, на които е възложено приложението или контрола по приложението на съответните нормативни актове. В случая актът за установяване на административното нарушение е съставен за нарушение на разпоредбата на чл. 139, ал. 6 от ЗДвП, а съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 1 от ЗДвП, актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон.

Съгласно чл. 167а, ал. 2 от ЗДвП, при изпълнение на функциите си по този закон определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица осъществяват контрол по спазване на задълженията за заплащане на таксите по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, както и съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - Зв.

По НАХД № 954/2023 г. по описа на РС-Бургас е приложена Заповед № РД -11-486/20.04.2021 г. на председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура", с която са определени длъжностните лица, които имат право да осъществяват контрол за заплащане на таксата за ползване на платената пътна мрежа /винетна такса/.

По мнение на настоящия състав, с тази заповед не се определя изрично никаква териториална компетентност на съответните длъжностни лица. Поради това, за преценката

за наличие на такава следва да послужат Вътрешните правила за дейността и организацията на работа на Национално ТОЛ управление (НТУ), утвърдени на основание чл. 33б, ал. 2 от Правилника за структурата, дейността и организацията на работа на Агенция „Пътна инфраструктура“, приет с Постановление № 231 от 31.10.2018 г. за изменение и допълнение на Правилника за структурата, дейността и организацията на работа на Агенция „Пътна инфраструктура“, приет с Постановление на МС 2009 г. (ДВ бр. 100 от 2009 г.). В т. 11 е посочено, че Отдел „Контрол и правоприлагане“ към НТУ се състои от единадесет сектора, два от които са „Верификация на нарушенията“ и „Административно правоприлагане“, а останалите девет са в различни градове. От т. 11.3.3. до т. 11.3.11 са посочени дейностите, които извършват служителите във всеки един от секторите. Така в т. 11.3.10 е записано, че „Сектор „Контрол и правоприлагане- Велико Търново“ отговаря за извършване на дейности по контрол и проверка, респ. съставяне на АУАН и фишове на територията на области Велико Търново, Плевен, Ловеч и Габрово. От съдържанието на тези вътрешни правила е видно, че дейността на служителите в секторите „Контрол и правоприлагане“ е ограничена до определени административни области, т.е. тяхната териториална компетентност е ограничена, а не се разпростира на територията на цялата страна.

В конкретния случай актосъставителят С. Д. Г. е инспектор в сектор Контрол и правоприлагане - Велико Търново е имал материална компетентност, но не и териториална такава, тъй като не е бил овластен с нарочен акт да съставя АУАН за деяния, извършени на територията на Сектор Контрол и правоприлагане-Бургас. Неговата компетентност по силата на горепосочените вътрешни правила се е разпростирила единствено за нарушения, извършени на територията на областите Велико Търново, Плевен, Ловеч и Габрово. Деянието, за което е санкциониран жалбоподателя, е осъществено на 05.07.2022 г. по път II-99: Бургас-Атия, т.е. местоизвършването е на територията, за която са компетентни длъжностните лица от Сектор Контрол и правоприлагане – Бургас.

С оглед на обстоятелството, че АУАН е съставен от държавен служител, който е нямал териториални правомощия да издава съответния акт, то същият се явява по същество съставен от неправоимащо /некомпетентно/ лице, а като правна последица процесното НП се явява незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

Всичко горепосочено сочи, че в конкретния случай отговорността на жалбоподателя е ангажирана незаконосъобразно, поради което и НП следва да се отмени само на това основание.

Съгласно ЗАНН, в съдебните производства по закона страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. От изложеното следва, че в полза на жалбоподателя действително следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 144 АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК. В случая е представен договор за правна защита (л. 39 от НАХД № 954/2023 г. на БРС), в които е отразено, че възнаграждението е уговорено съгласно чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. 2 от ЗА, поради което следва да се присъди възнаграждение в размер на 400 лева. Доколкото се прилага чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателя

при обжалване на актове отговаря юридическото лице, представлявано от органа, издал акта, съдът намира, че следва да осъди Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати сторените в настоящото производство разноски в цялост по съображенията, изложени по-горе.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 001755/06.01.2023 г., издадено от директора на Национално тол управление /НТУ/ към Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с което за нарушение на чл. 139, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, на С. Б. Т., ЕГН *****, е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лв.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на адв. Р. Е. С. –АК-Пловдив, сума в размер на 400 (четиристотин) лева, представляваща сторени в производството разноски за възнаграждение на адвокат.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____